

عنوان مقاله:

بررسی فرایند واژه سازی در لیلی و مجنون و خسرو و شیرین نظامی با استفاده از محورجانشینی و همنشینی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فاطمه اسفندیاری مهنی - دانشجوی دکتری دانشگاه یزد- ایران

محمدرضا نجاریان - استاد دانشگاه یزد

محمد خدادادی - دانشیار دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

واژه سازی به کمک «وندها» در زبان فارسی بسیار رایج است. وندها به دو دسته تقسیم میشوند: وندهای تصریفی همچون نشانه های جمع و ی نکره که واژه جدید نمی سازند، لیکن وندهای اشتقاقی ترکیبات جدیدی می سازند. این تکواژها که به ترتیب دژاول، وسط یا آخر واژه ها می آیند، مفهوم جدیدی به آنها می بخشند. در خسرو و شیرین و لیلی و مجنون نظامی ترکیبات ونددار خوش ساخت و گوش نوازی دیده میشود که در زبان امروز هم میتوانند متداول و رایج شوند و باعث گسترش واژگان زبان فارسی گردند. بسامد این ترکیبات در زبان فارسی و به خصوص شعر نظامی فراوان است. در این پژوهش به الگوهای واژه سازی درونمتنی در این منظومه ها و تنوع آن بر اساس محور جانشینی و همنشینی می پردازد که نشان از آشنایی نظامی با ویژگیها و امکانات زبان بوده است.

کلمات کلیدی:

نظامی، خسرو و شیرین، لیلی و مجنون، واژه سازی، وندها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1167372>

